

retningslinier for etablering af et kollektivet varmforsyningsanlæg i det pågældende område.

4. Omkostningseffektivisering i varmforsyningsanlæggene

De anlæg, som er regulerede efter varmforsyningslovens »hvile-i-sig-selv«-princip, kan som udgangspunkt indregne alle nødvendige omkostninger i varmeprisen. Dette princip er imidlertid ikke alene tilstrækkeligt til at sikre, at produktionen af varme sker på den mest effektive og rationelle måde. Idet der ikke indføres konkurrence i varmesektoren, er der derfor et behov for at sikre en omkostningseffektivisering på en anden måde.

Som led i gennemførelsen af omkostningseffektiviseringen vil benchmarking blive taget i anvendelse. Benchmarking gør det muligt ved hjælp af nøgletal at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed i regnskaber og budgetter og kan styrke Energitilsynets muligheder for, ved en sammenligning mellem anlæggene, at fastlægge anlæggenes effektiviseringspotentiale.

Ligesom ved den ikke-konkurrenceudsatte del af henholdsvis el- og gassektoren får miljø- og energiministeren mulighed for at fastlægge indtægtsrammer for varmesektorens anlæg, det vil sige rammer for, hvor meget der kan opkræves for anlæggenes ydelser. Inden for disse rammer vil Energitilsynet årligt skulle fastlægge specifikke indtægtsrammer for anlæggene. I disse indtægtsrammer vil indgå krav om en årlig reduktion af indtægtsrammen, således at de omfattede anlæg tilskyndes til at gennemføre løbende effektiviseringer. Indtægtsrammereguleringen vil ske under hensyntagen til anlæggenes størrelse samt øvrige forhold og vilkår.

Indtægtsrammereguleringen vil dog ikke omfatte produktionsaktiviteten, herunder varmeproduktionen, på affaldsforbrændingsanlæggene. Baggrunden herfor er et ønske om at afvente resultatet af de igangværende undersøgelser af, om og i givet fald hvordan der kan skabes nye incitamenter til at øge effektiviteten inden for affaldsbehandlingen, herunder affaldsforbrændingen.

Energitilsynet vil kunne dispensere fra indtægtsrammerne, hvis det er nødvendigt for at opfylde helt særlige behov, for eksempel for re- eller nyinvesteringer.

Hvis anlæggene kan holde omkostningerne under indtægtsrammen, opnår de et overskud. Dette kan blandt andet anvendes til konsolidering, udbetaling af bonus til forbrugerne, nedsættelse af varmeprisen i de

efterfølgende forsyningsår eller til ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen.

Miljø- og energiministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan overskuddet anvendes.

5. Adgangen til at indregne en fortjeneste i prisen

Lovforslaget indeholder en undtagelse fra varmforsyningslovens »hvile-i-sig-selv«-princip for anlæg, der forsyner andre anlæg med brændsel eller energi. Undtagelsen vil dog kun gælde for anlæg, hvis produktion er baseret på geotermi, solvarme, biogas eller biomasse. En tilsvarende undtagelse vil komme til at gælde anlæg i virksomheder, der leverer industriel overskudsvarme.

De omfattede anlæg vil kunne optjene et overskud på almindelige kommercielle vilkår. Baggrunden herfor er, at der er et behov for at fremme udbygningen med anlæg baseret på vedvarende energikilder og at fremme udnyttelsen af industriel overskudsvarme. Ved at lade aktører få adgang til på kommercielle vilkår at etablere eller udnytte disse anlæg, vil der blive skabt bedre forudsætninger for denne udbygning.

De berørte varmemefbrugere vil dog blive sikret mod urimelige priser fra de pågældende produktionsanlæg gennem et prisloft på varmen eller brændslet. Prisloftet vil blive bestemt ud fra et effektivt drevet anlæg, som i stedet ville være blevet etableret i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier for etablering af et anlæg i det pågældende område.

En aftale mellem den kommercielle aktør og et anlæg omfattet af § 20 b om priser og betingelser vil i øvrigt kunne indgås efter almindelige markedsmæssige kriterier.

6. Energitilsynet

Energitilsynet, der med en ændring af varmforsyningsloven, som trådte i kraft den 30. december 1999, har overtaget Gas- og Varmeprisudvalgets opgaver, skal behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af klage, samt årligt aflægge beretning om sin virksomhed for miljø- og energiministeren.

Energitilsynet skal desuden varetage tilsynsopgaver inden for varmforsyningen.

7. Forbrugerindflydelsen og værdierne i varmforsyningssektoren

Varmeforsyningssektoren er kendetegnet ved, at den i meget stor udstrækning er under forbrugernes eller kommunernes indflydelse. Dette forhold har sikret en bred lokal forankring af og opbakning til anlæggene. Værdierne i sektoren er oparbejdet under varmforsyningslovens princip om »hvile-i-sig-selv« og in-